

Sygn. akt I Ns 531/11

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Złotoryi I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Joanna Nierzevska-Sosa

Protokolant: Ewelina Bober

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2013 roku w Złotoryi

na rozprawie

sprawy z wniosku (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W.

z udziałem J. Z. i T. Z. oraz K. Z. i A. Z.

o zasiedzenie służebności przesyłu

p o s t a n a w i a :

I. **wniosek oddalić;**

II. **nakazać wnioskodawcy (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością we W., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Złotoryi kwotę 22,00 złote tytułem brakujących kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W. wystąpiła do Sądu Rejonowego w Złotoryi z wnioskiem o stwierdzenie, że nabyła przez zasiedzenie bezpłatną służebność gruntową, odpowiadającą treści służebności przesyłu, polegającą na prawie utrzymywania na nieruchomości – działkach położonych w Z. o numerze 135/1 i 135/2, dla których Sąd Rejonowy w Złotoryi prowadzi księgi wieczyste odpowiednio o numerach (...) oraz (...), jako nieruchomości obciążonej, gazociągów o średnicy Dn 80 mm i Dn 250 mm wraz ze strefą ochronną gazociągów oraz prawem dojścia i dojazdu do wskazanych gazociągów celem wykonania wszelkich czynności koniecznych do ich prawidłowej eksploatacji, w tym konserwacji, remontów, napraw i usuwania awarii na rzecz każdorazowego właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości.

W uzasadnieniu wnioskodawca podniósł, że gazociągi zostały wybudowane i utrzymywane na wskazanych gruntach w dobrej wierze przez pierwotnego właściciela i poprzednika prawnego (...) Spółki (...) z siedzibą w Z. na podstawie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji z dnia 03 marca 1975r. i od tego czasu są nieprzerwanie eksploatowane przez wnioskodawcę.

Uczestnicy postępowania T. i J. Z. oraz K. i A. Z. - właściciele działek odpowiednio numer (...) - wnieśli o oddaleniu wniosku. W uzasadnieniu zarzucili, że nie zostały spełnione przesłanki z art. 292 kc w zakresie korzystania z widocznego i trwałego urządzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Wnioskodawca od dnia 01 stycznia 1951r. prowadził działalność w formie przedsiębiorstwa państwowego. W 1966 roku zakład okręgu (...) został połączony z zakładami okręgu (...), (...) oraz gazowniami miejskimi w D. i w K.. Z dniem 01 stycznia 1976r. zostały utworzone (...) Zakłady (...) we W., a następnie z dniem 01 września 1982r. powstało przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą (...). W dniu 30 października 1996r. w wyniku przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego powstała spółka akcyjna (...) z siedzibą w W.. Ostatecznie na mocy postanowienia z 09 grudnia 2002r. do rejestru przedsiębiorstw została wpisana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W..

Decyzją z dnia 03 marca 1975 roku Urząd Powiatowy w Z. zatwierdził plan realizacyjny usytuowania gazociągów niskoprężnych oraz średnioprężnych w Z. m.in. przy ulicy (...). Na budowę gazociągu nie wyraziła zgody ówczesna właścicielka nieruchomości oznaczonej numerem 135 przy ulicy (...) w Z. - A. Z..

J. i T. Z. od dnia 20 stycznia 1984 roku są właścicielami nieruchomości oznaczonej nr działki (...) w Z. przy ulicy (...). K. Z. jest właścicielem sąsiedniej działki nr (...) od dnia 26 października 2010 roku, a współwłaścicielem powyższej nieruchomości od dnia 02 maja 2012r. jest A. Z..

Na nieruchomościach uczestników postępowania nie ma żadnych widocznych śladów wskazujących na przebieg gazociągu. O istnieniu gazociągu uczestnicy dowiedzieli się w 1997r. w związku z planowaną rozbudową budynku gospodarczego na budynek mieszkalno - usługowy z kotłownią.

J. Z. pismem z 20 września 1999r. wystąpił do wnioskodawcy z prośbą o wszczęcie procedury odszkodowawczej za bezprawne przeprowadzenie gazociągu. Wniosek okazał się bezskuteczny.

Dowód: - zarządzenie z 01.01.1951r. – k.35-36,

- zarządzenie z 31.12.1975r. – k.37-40,

- zarządzenie z 01.08.1982r. – k.41-50,

- zarządzenie z 11.10.1982r. – k.51-53,

- odpis pełny z KRS – k.56-61

- decyzja z 3.03.1975r. – k.54-55,

- księga wieczysta (...),

- księga wieczysta (...),

- pismo z 08.01.1997r. – k.99,

- pismo z 20.09.1999r. – k.100,

- pismo z 06.04.2000r. – k. 101,

- pismo z 17.05.2000r. – k.102,

- pismo z 07.07.2000r. – k.103,

- pismo z 07.08.2000r. – k.104,

- pismo z 07.09.2000r. – k.105,

- kopia mapy zasadniczej z 23.02.2010r. – 27,

- wizja lokalna – k.121-123,
- zeznania świadka Z. D. – k.16v.
- wyjaśnienia uczestników postępowania:
 - * J. Z. – k.107v., 156,161,
 - * T. Z. – k.107-107v.,
 - * K. Z. – k.107v.-108,
 - * A. Z. – k.156v.;

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wnioskodawca domagał się stwierdzenia zasiedzenia bezpłatnej służebności gruntowej, odpowiadającej swej treści służebności przesyłu, polegającej na prawie utrzymywania na nieruchomościach uczestników dwóch gazociągów znajdujących się pod ziemią. W ocenie Sądu wniosek taki zmierza w istocie do obejścia przepisów prawa dotyczących służebności przesyłu, wprowadzonych do ustawy i obowiązujących od dnia 03 sierpnia 2008r. (art. 305¹ kc i nast.) i jest nie do pogodzenia z zasadami współzycia społecznego. Po tym jak ustawodawca uregulował służebność przesyłu w ustawie, niedopuszczalne jest już, zdaniem sądu, nabycie przez przedsiębiorstwo w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu. Zagadnienie ustanowienia służebności przesyłu zostało bowiem kompleksowo uregulowane przez ustawodawcę łącznie z kwestią odpłatności. W tej sytuacji występowanie przez wnioskodawcę z wnioskiem o nabycie służebności przez zasiedzenie zmierza w istocie do bezpłatnego nabycia prawa. Wskazuje na to dotychczasowa postawa wnioskodawcy, który ignorował pisma uczestnika J. Z.. Uczestnik w pismach tych nie dość, że kwestionował legalność lokalizacji inwestycji to domagał się również uregulowania zasad korzystania przez wnioskodawcę z gazociągu, włącznie z odszkodowaniem za obniżenie wartości nieruchomości. Wnioskodawca nie podjął żadnej próby ustanowienia służebności w drodze umowy, a jego ostateczną "odповідzią" było złożenie wniosku o nabycie służebności przez zasiedzenie. Takie działanie zostało przez Sąd ocenione w kategorii naruszenia zasad współzycia społecznego, gdyż wnioskodawca wykorzystując władztwo administracyjne korzystał z cudzej nieruchomości wbrew woli właściciela, a obecnie stara się wykorzystać owo posiadanie do zasiedzenia służebności.

Nie bez znaczenia jest okoliczność, że wnioskodawca korzystał z nieruchomości uczestników nie w ramach normalnych, cywilistycznych stosunków, które mogłyby prowadzić do zasiedzenia, ale na podstawie prawa administracyjnego, gdzie sprzeciw uczestników co do korzystania z ich nieruchomości był bezskuteczny. Korzystanie z nieruchomości w ramach władztwa administracyjnego, nie może jednak prowadzić do zasiedzenia.

Wnioskodawca, zamiast uregulować służebność przesyłu w ramach obowiązujących obecnie przepisów dotyczących służebności przesyłu, postanowił – z obejściem tychże przepisów - próbować nabyć służebność w drodze zasiedzenia tylko dlatego, aby nie płacić wynagrodzenia, które uczestnikowi słusznie się należy, i który od początku domagał się rozwiązania sporu w ten sposób.

W ocenie Sądu wnioskodawca nie może ze swego prawa czynić użytku, który byłby rażąco sprzeczny z zasadami współzycia społecznego oraz społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa. Takie zachowanie wnioskodawcy, w okolicznościach niniejszej sprawy, ocenić należy jako nie zasługujące na akceptację.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.-